

Omraade lige saa vigtig som saa mange andre Forslag, vi behandler her i dette Ting. Samfundet og de, der ikke tilhører de to Kategorier, lider ogsaa under disse Konflikter, og derfor er dette i lige saa høj Grad et Samfundsspørgsmaal, som det er et Spørgsmaal, der angaar de to Kategorier. Derfor er det mig noget ubegribeligt, at Venstre ikke selv har givet Udtryk for, hvad de har ment om denne Lovgivning.

Indenrigsministeren (Kragh): Den Debat, der her blusser op, forbavser mig unægtelig, thi det Lovforslag, der i Dag er til tredie Behandling, er jo et Forslag, som ikke indeholder noget som helst Stridspunkt. Der er tilvejebragt fuld Enighed mellem Partierne, de Ofre er blevet bragt, som har været nødvendige for at tilvejebringe denne Enighed, og dermed troede jeg egentlig, at denne Sag var afgjort. Nu har det ærede Medlem Hr. Bouet jo villet det anderledes, og jeg kan ikke nægte, at ved hans Optræden her undgaar jeg ikke at komme til at tænke paa det fra det daglige Liv saa kendte Tilfælde, at et eller andet ubehageligt sker, og paa Aastedet træffes en Person, som uden nogen som helst Foranledning af sine Lungers fulde Kraft udraaber: Alt dette er sandelig ikke min Skyld! Jeg tror, at den vedkommende, som saaledes upaakrævet betyder sin Uskyldighed, ikke forlanger andet af Tilhørerne, end at man skal lade, som om man tror ham, og naar jeg da erklærer mig villig dertil, saa haaber jeg ogsaa, at det ærede Medlem dermed vil være tilfreds.

Mottoet for det ærede Medlem Hr. Bouets Tale var jo det gammelkendte: Det har man for sin Villighed, og det lod endogsaa somme Tider til, at det ærede Medlem meget beklagede, at han ikke fik en Forligsmandslov, som var videregaaende end den, der nu sandsynligvis om et Øjeblik vil være vedtaget. Mon nu denne Beklagelse var meget mere ægte end Paastanden om den ubetingede, snehvide Uskyldighed? Jeg føler mig ikke ganske overbevist derom. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Bouet er overordentlig veltilfreds med den Lov, som om et Øjeblik vil blive vedtaget, og han havde sandsynligvis været endnu mere tilfreds, om der overhovedet ikke var sket nogen som helst Forandring i den hidtil gældende Forligsmandslov. Thi baade ved det ærede Medlems Udtalelser ved første Behandling og ved hans Medarbejderskab under Udvalgsforhandlingerne er det ganske tydeligt tilkendegivet, hvad det ærede Medlems Ønske paa dette

Omraade har været, og paa den Baggrund synes det mig saa meget besynderligere, at han beklager sig over, at han ikke har faaet Venstres Stilling tilkendegivet. Det ærede Medlem bør se vor Stilling klart og tydeligt angivet i det Forslag, som blev forelagt her, og som har været til Overvejelse i Udvalget. Det ærede Medlem maa se tilkendegivet ved baade mit Partis og min Holdning under Udvalgsforhandlingerne den Forstaaelse, som jeg glæder mig over det ærede Medlem i Virkeligheden ogsaa selv besidder, selv om han synes at have Interesse i, at den i nogen Maade camoufleres, Forstaaelsen af, at paa dette Omraade kommer man ikke frem ad Veje, hvor man møder ubetinget Modstand hos den ene eller hos begge Parter. Hvis Forligsinstitutionen skal virke efter sin Hensigt, som den Mæglinginstitution den er, maa den mødes med Velvillie og Tillid af Parterne. Det nytter ikke at gennemføre en Lovgivning, hvorved dette forskertses, selv om der er Partier, der maatte mene, at Enkeltheder i den nye Lovgivning betyder en Forbedring i denne og derfor er værdifulde under Hensyn til Arten og Omfanget af den Opgave, som denne Institution har at løse. Jeg har ment, at der var saadanne Bestemmelser i det oprindelig forelagte Forslag, og det var naturligvis Grunden til, at jeg forelagde det. Jeg har ment, som jeg sagde ved første Behandling, at hele den Udvikling, vi paa Omraadet: Interessesættning mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, har gennemlevet siden 1910, gjorde det overordentlig ønskeligt baade at sikre et større Udsyn over konkurrerende Produktionsomraader end det, som Forligsmændene hidtil har haft Anledning til at danne sig, sikre Forligsinstitutionen, en større Sikkerhed for at kunne skaffe sig Ro til sit Mæglingsarbejde, sikre den, at de Personer, den forhandlede med, virkelig ogsaa var udstyrede med en vis Myndighed, og navnlig sikre Institutionen, at den kunde stille sine Forslag paa en virkelig rationel, saglig Grund, hvilende paa Oplysninger, som den fik Adgang til at erhverve gennem de Organisationer, som stod i Interessekonflikt, og mellem hvem der skulde mægles. At jeg under de Forhandlinger, dette har givet Anledning til, har vist en udstrakt Imødekommen, naar blot Hovedlinien blev fastholdt — og det hævder jeg, den har været hele Tiden under Forhandlingerne —, synes mig saa lidt at fortjene Bebrejdelser, at jeg, navnlig da det ærede Medlem, efter hvad han nu siger, vilde have sat Pris paa at faa en